

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Tractatus XII. In Capitis IX. Tubam Quintam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

Et illud Ruperti Abbatis in Apocalypsin hinc: quibus vel qualibus vae? habitantibus, inquit, in terra: id est, eis quos omnino ne sursum aspiciant detrahie terra, detinet affectio terrena.

TRACTATUS XII.

IN CAPITIS IX.

TUBAM QUINTAM.

Ventum est ad quintam Tubam, quæ annuntiat illud quod est Primum Vae de tribus: nam postea secundum vae ad cantum Tubæ sextæ. In quibus duobus vae infertur non soli vastitas illi Aquilæ, sed Asiæ & mundo universo: atque omnium maxima pericula Christianis inhabitatoribus orbis terrarum.

Tuba sexta præmatur abolitionem Imperii Christiani, Constantino-
poli.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 9. Vers. 1.) Et quintus Angelus Tuba cecinit: & vidi stellam de caelo cecidisse in terram, & data est ei clavis putei abyssi. (v. 2.) Et aperuit puteum abyssi: & ascendit fumus putei, sicut fumus fornacis magnæ; & obscuratus est sol & aer de fumo putei: (v. 3.) Et de fumo putei exierunt locustæ in terram, & data est illis potestas, sicut habent potestatem scorpiones terra: (v. 4.) Et præceptum est illis ne laderent foenum terra, neque omne viride, neque omnem arborem: Nisi tantum homines, qui non habent signum Dei in frontibus suis: (v. 5.) Et datum est illis ne occiderent eos; sed ut cruciarent mensibus quinque: & cruciatus eorum, ut cruciatus scorpii cum percutit hominem. (v. 6.) Et in diebus illis quærent homines mortem, & non invenient eam: Et desiderabunt mori, & fugiet mors ab eis. (v. 7.) Et similitudines locustarum similes equis paratis in prælium: & super capita earum tanquam corona similes auro: Et facies earum tanquam facies hominum. (v. 8.) Et habebant capillos sicut capillos mulierum; & dentes earum, sicut dentes leonum erant: (v. 9.) Et habebant loricas sicut loricas ferreas, & vox alarum

earum sicut vox curruum equorum multorum currentium in bellum:
 (v. 10.) Et habebant caudas similes scorpionum, & aculei erant in caudis
 earum: Et potestas earum nocere hominibus mensibus quinque; & ha-
 bebant super se. (v. 11.) Regem Angelum abyssi, cui nomen hebraicè
 Abaddon, græcè autem Apollyon, latinè habens nomen Exterminans.
 (v. 12.) Vt unum abiit, & ecce veniunt adhuc duo via post hæc.

S. I.

Putei reseratio & fumus.

Stella. I. **S**Tella quæ DE COELO ceciderat in Tuba tertia, videt esse datam clavem PUTEI ABYSSI: Qui si aperiatur, egredietur fumus sicut FORNACIS MAGNÆ qui obscuritatem densiorem minatur soli & aëri. STELLA est Patriarchatus Constantino-politanus cum sua urbe, quæ, ut vidimus Cap. præcedente v. 10. inciderat in schisma, & pro eo quod fuerat in Cælo collocata, jacebat collapsa in imum terræ, contermina puteo abyssi. Erat secta Saracena puteus abyssi, quem foderat Arabs impostor, receptaculum profundum in quo collectæ superstitiones ac blasphemix progeneratæ ex inferno. Coaluerat (horrendum dictu!) & intumuerat propemodum octo sæculis, sed tanquam puteus opertus: qui nondum inundaverat Ecclesias quas Joannes nominavit. Quamobrem in Apocalypsi alia ferè commemoratio illius necdum fuit opus: præterquam ea quæ præcessit per medium Cœli (Cap. præced. v. 13.) vociferationis, & impendentis Væ atque horroris diu ac sæpius à Saracenis incussi & appropin-

Puteus
abyssi.

Adhuc
apertus,
ne ebulliret.

quantis. Adhuc FUMUS ejus, qui doctrinam illam significat infernalem, coercitus intra illam suam nationem Saracenorum & Sectam interim atnebatur ne ascenderet aut superfunderetur Imperio & culmini Christianorum.

2. Donec hunc puteum sibi APERUIT Constantinopolis schismatica & contumax in oblocutione adversus originem ac personam Spiritus sancti. Nam hujus Divinitate vindice DATA EST EI CLAVIS, id est facultas aperiendi permessa: postquam Schisma sex sæculorum & errores sponte assumpti præparaverant illam potestatem & illum aditum execrandum ex profundo superstitionum.

Diximus *fimum* significare doctrinam sectæ Saracenæ: is quasi ex FORNACE MAGNA sic ex inferno eum afflante fuerat progenitus: & in illo puteo, in illa sua Secta, conclusus interea tenebatur.

3. Nam ipse ille quidem puteus intra se fumabat jam per sæcula complura: & in illo agmen locustarum, quod natum erat in profundo abyssi, pascebatur

Apertura
ra putei.

Fumus
putei.

batur illo suo fumo doctrinæ superstitiosæ. Dudum hic fumus ejus infernalis, impatiens coarctationis & angusti spatii concutiebatur terram, erupturiens usque ad & subter Constantinopolim: sed hac adhuc inaccessâ reprimebatur intra statutos terminos, longâ dissimulatione DEI circa illam tantam urbem, & coërcitione putei, hoc est, *Sectæ ex abyffo collectæ, Quoad sub-*

lato repagulo, aperiente obstinatissimo Schismate tot jam sæculorum inventerato unâ cum pertinacia in temperariis dogmatis, diffusus est fumus atque intromissus in sedem olim Regiam Imperiis & Religionis Christianæ: cuius omnem reliquam sustulit lucem; & offudit tenebras Soli & aëri illi tantas, ut impediverit accessum & spem omnis illustrationis supernæ.

Obscu-
ratio.

S. II.

*Locusta ex fumo.*Locu-
stæ.

1. Simul cum illo suo FUMO repleverant LOCUSTÆ putei urbem ac ditionem atque Imperium Constantino-politanum, permixtæ & emissæ ad potiundum illo & ad Religionem conculcandam: additâ illis POTESTATE simili SCORPIONUM. Quæ, & omnia quæ hîc narrantur, manifestè cadunt in irruptionem Turcarum Constantinopolim: quando eâ potitus est Mahometes ejus nominis Imperator primus, everfor Orientalis Imperii anno Christiano 1453. Et, quod est væ primum, transit urbs & orbis Ecclesiæ Orientalis ad Turcas.

Hi sunt enim posteri & successores Saracenorum; progenies & indoles Tartarorum ex quibus prodierunt. Plinius lib. 6. nat. hist. cap. 7. meminit *Turcarum* jam tum circa Mæotidem paludem. Multitudine sunt sicut locustæ; virulenti sicut scorpiones.

2. His locustis non est negotium

devorandi FOENUM TERRÆ & quod in illa VIRIDE & quidquid pomorum in *arboribus*; prout refertur de locustis in Ægypto, quæ fuerunt figura vel umbra harum, Gen. 10. v. 15. Quasi dicat S. Joannes: non esse de genere locustarum brutarum; sed esse homines, quod apertè (v. 7.) subjicit ex FACIE dignoscendum. Quapropter in hunc versum quartum Apocalypseos, rectè ait Rupertus Abbas Comment. lib. 5. *Per spicue ostendit quia non per proprietatem sed per similitudinem Locustas de fumo illo exisse dicit: dum, quod locusta est facere, hoc illis interdictum esse scribit: locustarum namque est ledere fœnum terræ, & omne viride, omnemque arborem, quemadmodum inter plagas Ægypti scriptum est. Istitis autem, ne quid talium, sed tantum homines laderent: quia videlicet & ipsi homines erant qui hic Locustæ dicti sunt. Homines igitur cum sint, PRÆCEPTUM EST ILLIS TANTUM HOMI-*

Potestas
data:

HOMINES cruciare, eosque schismaticos quorum superficiem terræ operuerunt; nam hi sunt **QUI NON HABENT SIGNUM DEI** quod habere deberent à Spiritu sancto legitimum coram DEO & Ecclesia **IN FRONTIBUS SUIS**. Immò neque hæ locustæ ad interficienda corpora schismaticorum incolarum sunt propriè destinatæ, sed ad *cruciandum*, id est affligendum captivitate & servitute ejuscemodi præ qua *mors sit optabilior*, ut dicitur v. 6.

Limitata præcepto;

Tripliter.

Atque hoc est primum, quod *præcepto*, id est providentiâ divinâ, hic dicitur caveri. Accedit illud quoque alterum (nam uno eodémque verbo Apocalypseos dicuntur simul plura) quòd itidem cautum fuit divino eodém consilio & decreto, ne illis etiam in terris absumerent *omne germen Christianismi*, neque *omnem virorem pietatis erga Christum ac venerationis*, neque ut inter *arbores*, officerent habitationi eremicularum aut cœnobitarum. Etenim notorium est de Turcis, quòd patiantur fidem & cultum Christi, dummodò semel illas terras sibi subjecerint gladio & habeant subjugatas: Tolerant enim in Græcia, in Natolia seu Asia minore, in Syria, ipsis Hierosolymis templa: monasteria: quatuor Patriarchatus veteres qualescunque: peregrinationes undique visitantium loca sancta & sepulchrum Christi: aded ut non solum permittant sed etiam committant custodiæ Christianorum habere illis hospitia sua & asceteria religiosa. Habet Constantinopolis Galatam seu Peram oppi-

dum, solo disjunctum Sinu, latitudinis triginta passuum: in quo plerique incolæ Christiani, ac præcipuè mercatores. Habet urbs Græcum Patriarcham, cui Monasterii sui ædes nobilis: Græcis cæteris ædes sacræ, etsi obscuriores, septuaginta censentur ab iis qui viderunt: Armenorum septem: Francorum decem circiter. Quem numerum aliis examinandum relinquimus. Quid quod perniciosissimâ simulatione suæ doctrinæ, ac velut incrustatione suæ Scripturæ (hanc enim Arabicum nomen sonat Alcoranus,) nec damnent quidem ita Christianos, quin concedant posse salvari: quos sicubi cogant abnegare Christum, id neque est illis generale; neque per se intentum (eâ violentiâ), id est, non propter abnegationem ipsam, sed ut securè utantur iis in bello, quos Renegatos vocant & omnes applicant ad arma. Denique illud etiam est tertium eorum quæ caventur præcepto, id est, dispositione divinâ: ut cum servitus & jugum illorum sit intolerabile in schismate his, qui, non signati, destituuntur gratiâ & DEI auxilio supernaturali, veris quidem servis DEI & signatis electis cedant omnia in bonum & ad salutem. Quò spectavit cantus TUBÆ.

3. Tempus **CRUCIATUS** definitur **MENSIBUS QUINQUE**: neque enim temerè in hoc loco nominantur menses. Rupertus quidem Abbas in Apoc. lib. 5. comment. *Quare autem mensium potius quàm annorum nomine vel numero illa servitutis tempora* (Loquitur de Israëlitarum mutatione servitutis) *Designantur? videlicet,*

Profusè cantus Tubæ.

Cruciatu mensibus quinque.

delidet, quia in mensibus secundum Lunam, quos solos Hebraei, de quibus sermo est, noverunt vel computant, mutabilitas crementi vel decrementi est; quæ & stultorum mutabilitatem significat, dicente Scriptura, Stultus ut Luna mutatur. Et infra: Potestas eorum nocere hominibus, mensibus quinque: id est servituti eos subicere per vices quinque. Ita ille.

Sed enim multò aliud Mysterium & evidenter aperitur in his mensibus: Et quidem duplici ex capite & sensu. Primò: constat eos Lunati circuitu effici: Et Lunationes esse Turcarum proprias, qui habent Lunam pro insigni, pro tutela, pro ornamento; & incrementa ejus ac decrementa pro superstitioso augurio: urbes ipsæ signantur Lunâ in mappis geographicis, & datur intelligi eas esse in ditione Turcarum. Lunationes autem quinque significant totidem mutationes (Eccl. 27. v. 12. *Ut Lunam mutatur*) quæ acciderint in Imperio Turcarum inde à prima regni hujus origine: & est numerus Lunationum quinarius, id est

imperfectus in serie numerorum, utpote dimidius denarii qui est numerus perfectus. Computet peritus revolutionum Turcicarum mutationes quæ intervenerunt usque ad nostra tempora: & divinet quid restet ab accomplishmente quinarium; speretque prope abesse catum illius Jericho. Secundò: meritò Schismatici subiecti sunt Lunæ Mohometicæ: quia elegerunt mutari per schismata: & patiuntur vices stultitiæ sui ipsorum, In quos cadit illa expositio Ruperti in hunc locum (quam ille applicat variæ servituti Israëlitarum:) *Quod ergo dictum est; sed ne cruciarentur mensibus quinque; idem est ac si diceretur: sed ut quinquies in stultitiam mutati in servitutem redigerentur per vices quinque.* Videtur Apocalypsis hoc numero inundationis Locustarum respexisse ad inundationem quasi diluvii Asiatici; nam illa in Genesi obtinuit terram *diebus centum quinquaginta*, qui sunt menses quinque; cap. 7. v. 24.

§. III.

Descriptio Locustarum.

Jam quod ad Locustas attinet, hæ aptissimè referunt Turcas.

Locusta, r. **E**st locustæ materialis apud Italos animal infestum, nomen Cavaleta, quod sonat parvum Equum; eò quòd speciem gerat equi cataphracti, animal lorica-tum. Habet pinnas pro aculeis: va-

stat agros ac devorat: inquietum & vagum: agmen earum impudens quod omnia percurrit saltu ac volatu: sordidum quod omnia inquinat quantumvis munda aut regia. Ipsæ cum sint vi-

L les

les & exiguæ, totas provincias depascuntur & abliguriunt.

Impe-
rium
Turca-
rum.

2. Sequitur in Apocalypsi descriptio Turcici Imperii ad vivum. SIMILES, inquit, EQUIS PARATIS IN PRÆLIUM: ob audaciam armorum & professionem atque ardorem belli in quo ponunt omnia.

SUPER CAPITA EARUM TANQUAM CORONÆ SIMILES AURO. Habent verò, habent capita coronata velut auro: coronam in Syria ubi Damascus sedes est Regni: in Palæstina, ubi Hierosolymæ: in Africa, Tuneti: in Thracia, Constantinopoli: in Asia minore, Trapezuntii quæ est civitas Cappadociæ: ut omitam Reges & Principes tributarios in Bulgaria, Servia, &c.

FACIES EARUM TANQUAM FACIES HOMINUM. Quò manifestissimè ostendat non esse alios quàm homines: immò & præ se ferre ac servare certas leges humanitatis ac politiæ, cum erga externos, tum inter se præsertim.

HABEBANT CAPILLOS SICUT MULIERUM: Agathias lib. 1. scribit fuisse *intonfos, sordidos, implexos, squalidos*. Hodieque alunt cirrum aut crinem pendulum ex occipite; mulierum autem appellatione notatur eorum polygamia & mulierositas.

DENTES EARUM SICUT DENTES LEONUM. Ea est feritas in comminuendo quod ceperint; retinendòque mordicus, tanquàm dentibus: Barbara & arrogans in rapiendo & subjugando, tanquàm Leonum. Est & dentium leonis, naturalem af-

ferre putorem; infami mancipatu detinere. HABEBANT LORICAS SICUT LORICAS FERREAS. Pectus ac præcordia indurata, bellicosa, ferrea.

VOX ALARUM EARUM SICUT VOX CURRUUM EQUORUM MULTORUM CURRENTIUM IN BELLUM. Quis nescit eos pollere multitudine qua se effundunt in bellum: ac maximè equitatu valere, ac velut alatorum currum sono perstreperere atque horrendâ cum vociferatione additâ procurrere in aciem?

HABEBANT CAUDAS SIMILES SCORPIONUM, ET ACULEI ERANT IN CAUDIS EARUM: Vulnerant etiam animas, & aculeum infigunt apostasiam: non velut à fronte & apertè, ita ut velint extorres omnes Christianos; sed fraudulenter; implicando velut caudâ quâ alliciunt, aut pertrahendo captivitate quâ feriunt & premunt. Rupertus Abbas Com. lib. 5. *Scorpius*, inquit, *prîus capite blanditur; & post, caudâ feriens mortifera venena diffundit*. POTESTAS EARUM NOCERE HOMINIBUS: Violenta; & insidiola; genio ac formâ compositâ (pro ut hîc describitur) non ex solis locustis, sed commixta ex homine, leone, scorpio, & equo: præparatione belli ut equorum armatorum; facie, ut hominum; dentibus, ut leonum: caudis & aculeo tenus, scorpionum: multitudine, inquietudine, vexatione, ac vastatione locustarum. MENSIBUS QUINQUE: Circulo Lunari; de quo diximus §. præcedente. 3. ET

Rex locustarum.

3. ET HABEBANT SUPER SE REGEM &c. Cùm locustæ materiales *Regem non habeant*, ut dicitur Prov. 30. 27. At hæc habent, quia homines sunt. *Regi* NOMEN est *Exterminator*; talem enim se proficitur gladio & sectâ: videlicet, Regnorum Christianorum everforem per vim & apertum Martem; Religionis autem etiam per invidias caudæ & aculeum captivitatis, morte durioris. Hoc nomen posuit Latinus interpres: nam in autographo Joannis non est nisi nomen Hebræum ABADDON &

Cur ei nomen Hebraicè & Græcè.

Græcum APOLLYON: quæ duo nomina in his duobus idiomatis sola ponuntur expressa in Apocalypsi; propterea quòd in his maximè linguis duabus & terris processerit exterminatio. Quam exercendo meritò appellatur ANGELUS ABYSSI: tam is qui cecidit sub aspectum & præest puteo abyssi, ac sceptrum tenet sectæ; quàm is à quo ille regitur & qui præsidet superstitioni, Angelus inferni.

Angelus abyssi.

Hactenus primum Væ, & Exterminationis Orientalis viva repræsentatio.

Aperi, Lector, viscera misericordiæ Christianæ: & compatere terris celeberrimis, olim populo illustri à doctrina & fide, seminario SS. Patrum & Doctorum: obruto nunc ignorantia & cæcitate partim adhuc manifestarum hæreseon veterum à Conciliis & antecessoribus illiusmet populi damnatarum, quas commemoravimus ex Apocalypsi ad Tubam primam & secundam; partim Schismatis Ecclesiastici, ac defectionis in chaos errorum, ad Tubam tertiam & quartam: Jamque ad Tubam quintam vastitate, proculcatione ac jugo intolerando Turcarum & superstitione, quibus succubuit. Sit exemplo cæteris Ecclesiis particularibus, ut ne deserant unitatem ejus Ecclesiæ in qua semper Apostolica cathedra viguit principatus (Aug. Ep. 162. ad Elorium:) & ut exhorreant occasionem schismatis, lernam tantorum malorum. Comedat nos zelus Domus DEI, parietum ejus (heu parietinarum!) Orientalium: commoveat splendor sublatus Orienti; & salus populorum ac reductio à schismate quod fuit illis fons exitii.